

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 9Co/127/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7513216954
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Táňa Veščičíková
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2016:7513216954.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Táne Veščičíkovej a sudcov JUDr. Miroslava Sogu a JUDr. Moniky Koščovej vo veci žalobcu Wüstenrot poisťovňa, a.s., Bratislava, Karadžičova 17, IČO: 31 383 408, zast. Mgr. Miroslavom Vilímom, advokátom, Advokátska kancelária, Bratislava, Michalská 9, proti žalovanému D. I., R. V. P., E. X. XXX/X, zast. R. R. C., zamestnankyňou Okresného súdu Košice - okolie, o zaplatenie 110,31 eura istiny s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku 11C/127/2014-40 z 30.9.2014 Okresného súdu Košice-okolie

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Súd prvého stupňa (ďalej len súd) rozsudkom žalobu v celom rozsahu zamietol a rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Vykonaným dokazovaním zistil, že žalobca uzavrel so žalovaným XX.XX.XXXX poistnú zmluvu č. XXXXXXXXXXXX so začiatkom poistenia XX.X.XXXX, predmetom ktorej bolo povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, poistná zmluva bola uzavretá na dobu neurčitú, s ročným poistným obdobím. Spôsob platenia bol dohodnutý ročne so štvrtročnými splátkami 33,- eur, výsledné ročné poistné za poistenie zodpovednosti 33,- eur. Poistná zmluva zanikla XX.X.XXXX z dôvodu nezaplatenia poistného v zákonom stanovenej lehote. Listom zo 14.4.2010 žalobca oznámil žalovanému, že dňom XX.X.XXXX došlo k zániku poistnej zmluvy z dôvodu nezaplatenia poistného v zákonom stanovenej lehote. Vychádzajúc z § 52 ods. 1, 2, 3,4, § 101 Obč. zák., § 5b zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v znení platnom od 1.5.2014 (ich znenie citoval) urobil záver, že nárok žalobcu na úhradu dlžného poistného je premlčaný, že žalobca podal žalobu 7.10.2013, pričom poistná zmluva zanikla XX.X.XXXX. Z uvedeného mu vyplynulo, že nárok žalobcu je premlčaný v súlade s § 101 Obč. zák., a preto ho nemožno priznať. Poukázal na to, že od 1.5.2014 súd ex offo aj bez námietky účastníka konania v spotrebiteľských veciach musí prihliadnuť na premlčanie nároku žalobcu, a preto žalobu v celom rozsahu zamietol. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. a konštatoval, že žalobca v konaní nemal úspech, že náhrada trov konania mu neprislúcha a žalovaný, ktorý mal v konaní úspech, ich nežiadal priznať.

Proti rozsudku podal v zákonnej pätnásťdňovej lehote odvolanie žalobca a žiadal rozsudok zmeniť, žalobe vyhovieť a zároveň zaviazat' žalovaného na náhradu trov odvolacieho konania, pozostávajúcich zo zaplateného súdneho poplatku za odvolanie a trov právneho zást. za jeden úkon právnej služby 29,57 eur.

Odvolanie odôvodnil odvolacím dôvodom uvedeným v § 205 ods. 2 písm. f) O.s.p., t.j., že rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. V odvolaní, o.i., citujúc znenie § 5b zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, poukázal na to, že prechodné ust. § 29c k novele zák. č. 102/2014 Z.z., ktorá nadobudla účinnosť 13.6.2014, ktorou sa novelizoval zák. č. 250/2007 Z.z., žiadnym spôsobom nerieši použitie § 5b na právne vzťahy založené pred účinnosťou novely, že z uvedeného možno vyvodiť, že zákonodarca nemal v úmysle uplatniť postup podľa § 5b aj na právne vzťahy vzniknuté pred 13.6.2014, že v opačnom prípade by ust. § 5b zakomponoval do prechodného ust. § 29c, že právny vzťah, ktorý je predmetom konania bol založený poistnou zmluvou z XX.X.XXXX, že k zániku poistenia došlo XX.X.XXXX, teda pred účinnosťou novely zák. č. 250/2007 Z.z., t.j., pred 13.6.2014 a preto zastáva názor, že na daný právny vzťah, ktorý je predmetom konania, nie je možné aplikovať § 5b zák. č. 250/2007 Z.z., že v prípade jeho aplikácie by došlo k porušeniu zásady zákazu retroaktívneho uplatňovania právnych noriem. Poukázal na to, že súd mal v danom prípade navyše aplikovať § 100 ods. 1 druhá veta zák. č. 40/1964 Obč. zák. v znení neskorších predpisov, podľa ktorého na premlčanie súd prihliada len na námietku dlžníka a pretože podľa jeho vedomostí nedošlo k vzneseniu námietky premlčania zo strany dlžníka, súd mal nárok uplatnený žalobou priznať v celom rozsahu. Ďalej odcitoval z odôvodnenia rozhodnutia Najvyššieho súdu SR 5Sž/20/2010 a z Nálezu Ústavného súdu SR I. ÚS 238/04.

Odvolací súd bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p. - v ostatných prípadoch, t.j. neuvedených v § 214 ods. 1, možno o odvolaní rozhodnúť aj bez nariadenia pojednávania) prejednal odvolanie v rozsahu vyplývajúcom z § 212 ods. 1, 3 O.s.p. a rozsudok potvrdil podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p., lebo je vecne správny, súd úplne zistil skutkový stav veci, vec správne právne posúdil, odôvodnenie rozsudku má podklad v zistení skutkového stavu a odvolací súd sa s ním v celom rozsahu stotožňuje, pretože jeho dôvody sú správne, na čom nič nemenia ani skutočnosti uvedené v odvolaní.

Žalobcom uplatnený odvolací dôvod nesprávne právne posúdenie veci, nie je daný.

Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, t. zn. vyvodzuje zo skutkového zistenia, aké práva a povinnosti majú účastníci podľa príslušného právneho predpisu a nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie). O mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak súd použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť alebo aplikoval správny právny predpis, ale nesprávne ho vyložil, príp. ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval (z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil nesprávne závery o právach a povinnostiach účastníkov konania).

Súd použil správny právny predpis, správne ho aj vyložil a na daný skutkový stav ho i správne aplikoval, t. zn. z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil správne závery o právach a povinnostiach účastníkov konania.

Žalobca v odvolaní vytykal súdu, že súd nesprávne aplikoval zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zák. SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch, v znení neskorších predpisov, a to konkrétne znenie § 5 písm. b) v znení účinnom od 1.5.2014, ktoré podľa jeho názoru nemal v prejednávanej veci aplikovať, keďže jeho právo, ktoré je predmetom tohto konania, bolo uplatnené pred dňom účinnosti cit. zák. ust. pred 1.5.2014.

K výhradám žalobcu je potrebné uviesť, že ust. § 5b zák. o ochrane spotrebiteľa je tak lex specialis k ust. § 100 ods. 1 Obč. zák., ktoré je však samo procesným ustanovením, nakoľko normuje o procesných vzťahoch (procesnej činnosti súdu), keďže stanovuje súdu podmienenú povinnosť prihliadať na skutočnosti, ktoré nastali v konaní. Dikcia § 100 ods. 1 Obč. zák. a dikcia § 5 zák. o ochrane spotrebiteľa sú komplementárnymi pravidlami vo vzťahu lex specialis (§ 100 ods. 1 Obč. zák. a lex specialis § 5b zák. o ochrane spotrebiteľa), lebo dikcia § 5 b) zák. o ochrane spotrebiteľa jednoznačne dopĺňa pravidlo ust. § 100 ods. 1 Obč. zák. v tom zmysle, že pokiaľ nepôjde o nároky vyplývajúce zo spotrebiteľských zmlúv, na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka uplatnenú v konaní pred súdom. A naopak, pokiaľ pôjde o právo zo spotrebiteľskej zmluvy, na premlčanie (správnejšie na márne uplynutie premlčacej lehoty) súd prihliadne i bez návrhu dlžníka. Zo systematického výkladu možno urobiť záver o procesnoprávnom charaktere právnej normy § 5b zák. o ochrane spotrebiteľa. Ak teda platí, že právna norma § 5b zák. o ochrane spotrebiteľa má procesný charakter a zákonodarca nestanovil osobitný právny režim intertemporality, má súd prihliadať na premlčanie práva ex officio vo všetkých,

aj pred nadobudnutím účinnosti tohto ustanovenia v začatých konaniach podliehajúcich hypotéze tejto právnej normy.

Vychádzajúc z uvedeného, odvolací súd rovnako ako súd prvého stupňa urobil záver, že bolo povinnosťou súdu vziať zreteľ na znenie § 5 písm. b) zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom od 1.5.2014 aj v prejednávanej právnej veci, napriek tomu, že k začatiu konania došlo medzi účastníkmi konania došlo pred dňom účinnosti cit. zák. ust., t.j., pred 1.5.2014.

Existuje tak zákonný dôvod, ktorý bráni priznať plnenie požadované žalobou, keďže cit. zák. ust. účinné od 1.5.2014 a právne predpisy, ktorých súčasťou je, nemajú prechodné ustanovenia, čo znamená, že od ich účinnosti sa vzťahujú aj na právne vzťahy založené pred týmto dňom.

Odvolací súd dodáva, že o povahe právnej normy nerozhoduje formálne kritérium zaradenia právnej normy do právneho predpisu, ale charakter právnych vzťahov, ktoré táto právna norma reguluje. Ak právna norma reguluje vzájomné subjektívne práva a povinnosti svojich adresátov priamo, nesprostredkované súdnym zásahom, pôjde o normu hmotnoprávnu. Procesné právo naopak stelesňuje všetky tie normy, ktoré regulujú ľudské správanie v konaní zameranom na poskytovanie súdnej ochrany pred súdnymi orgánmi.

Odvolací súd preto zastáva názor, že ust. § 5b zák. o ochrane spotrebiteľa normuje predovšetkým a najmä procesné činnosti orgánu rozhodujúceho o nároku zo spotrebiteľskej zmluvy a má preto charakter procesnoprávny.

Z uvedených dôvodov bolo potrebné rozsudok potvrdiť ako vecne správny.

Podľa § 224 ods. 1 O.s.p. ustanovenia o trovách konania pred súdom prvého stupňa platia i pre odvolacie konanie.

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 151 ods. 1 veta prvá O.s.p. o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Žalobca nemal v odvolacom konaní úspech, preto nemá právo na náhradu jeho trov a žalovanej žiadne trovy nevznikli.

Výsledok hlasovania - pomer hlasov: 3 hlasy za (§ 3 ods. 9 tretia veta zák. č. 757/04 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti rozsudku odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.